

Монтеки, Капулети! – приближете,
любувайте се на смъртта, с която
завърши тук вековната вражда.

Решил е бог с любов да ви накаже,
и аз съм сам наказан – не погледнах
на несъгласията по-дълбоко.

Изгубих безвъзвратно свои близки.
Наказани сме всички.

КАПУЛЕТИ

О, Монтеки,

ръка подай! – Не искам нищо друго
за своята либима дъщеря.

МОНТЕКИ

– Но друго иска моето сърце –
за Жулиета паметник от злато
да вдигна в нейна чест. На тоя свят,
появярайчи, докато е Верона,
по-благородно, по-достойно име
и образ по-високо уважаван
от Жулиета няма тук да има.

КАПУЛЕТИ

– И нека гробницата прибере
праха на тия, що станаха жертва
на бащина нечувана вражда.

КНЕЗЪТ

– Печален мир ни той ден дари,
и скръбна е зората му дори.
Сега да тръгнем. После ще отсъдим
за злото тук виновен кой ще бъде.